

produktów poubojowych, przy zachowaniu wymagań sanitarno-weterynaryjnych określonych przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego oraz Handlu Wewnętrznego.

2. Gminne punkty uboju gospodarczego prowadzone są przez gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”. Gminne punkty uboju gospodarczego mogą być uruchamiane po uznaniu przez prezydium powiatowej rady narodowej, iż odpowiadają one potrzebom gospodarczym oraz wymaganym warunkom sanitarnym i technicznym.

§ 5. 1. Gminne punkty uboju gospodarczego dokonywają uboju zwierząt rzeźnych przez własny personel, użyczają odpłatnie pomieszczenia i sprzętu dla dokonywania uboju przez producentów zwierząt we własnym zakresie oraz dokonywają usługowo skórowania, rozbiórki i obróbki ubitych zwierząt.

2. Na gminnych punktach uboju gospodarczego dokonywane jest urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 6. 1. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przystąpi do organizowania przy gminnych spółdzielniach gminnych punktów uboju gospodarczego w miejscowościach nie posiadających rzeźni publicznych lub rzeźni przemysłowych prowadzących ubój gospodarczy.

2. Gminne punkty uboju gospodarczego powinny być organizowane przy czynnych masarniach gminnych spółdzielni posiadających miejsca uboju zwierząt rzeźnych, w pomieszczeniach nieczynnych rzeźni, nieczynnych masarni i innych pomieszczeniach nadających się do przystosowania w tym celu.

3. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych do udzielenia gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” pomocy przy organizowaniu gminnych punktów uboju gospodarczego, w szczególności przy uzyskaniu potrzebnych terenów, pomieszczeń i urządzeń.

4. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przedłoży Ministrowi Handlu Wewnętrznego w terminie 2 miesięcy wnioski dotyczące budowy nowych gminnych punktów uboju gospodarczego w tych miejscowościach, w których nie mogą być one uruchomione przez przystosowanie istniejących pomieszczeń, wraz z preliminarem kosztów oraz zapotrzebowaniem materiałowym.

§ 7. 1. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zorganizuje w zależności od potrzeb ruchome kolumny ubojowe dla dokonywania uboju gospodarczego zwierząt rzeźnych w gminnych punktach nie posiadających stałego personelu ubojowego, jak również dla dokonywania uboju gospodarczego w gospodarstwach producentów na ich zlecenie.

2. Ruchome kolumny ubojowe dokonywają na zlecenie producentów również skórowania, rozbiórki i obróbki ubitych zwierząt.

3. W przypadku gdy ubój gospodarczy jest dokonywany przez ruchome kolumny ubojowe w gospodarstwach producentów w celu wprowadzenia mięsa do obrotu, wymagane jest urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 8. 1. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do opracowania w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Rolnictwa, Skupu, Przemysłu Lekkiego oraz Finansów w terminie 30 dni taryfy opłat za usługi rzeźni oraz za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w uboju gospodarczym.

2. Upoważnia się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia tej taryfy.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do:

1) zapewnienia nadzoru sanitarno-weterynaryjnego w gminnych punktach uboju gospodarczego oraz nad ubojem gospodarczym dokonywanym u producentów przez ruchome kolumny ubojowe,

2) rozciągnięcia na obszar całego kraju obowiązku badania na włośnię mięsa świń z uboju gospodarczego oraz do wydania przepisów zapewniających wykonywanie tego obowiązku.

§ 10. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Skupu do przedłożenia w terminie 3 miesięcy Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego perspektywicznego planu rozwoju sieci gminnych punktów uboju z określeniem kredytów inwestycyjnych, zapotrzebowania materiałowego i etatów.

§ 11. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Lekkiego do zorganizowania skupu skór surowych wszystkich rodzajów zwierząt rzeźnych z uboju gospodarczego, dokonywanego na gminnych punktach i przez ruchome kolumny ubojowe, jak również dokonywanego przez producentów we własnym zakresie.

2. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego do zorganizowania skupu odpadków poubojowych z uboju gospodarczego dokonywanego w rzeźniach i w gminnych punktach oraz przez ruchome kolumny ubojowe.

3. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zapewni warunki gwarantujące fachowe skórowanie oraz konserwowanie skór surowych i odpadków poubojowych skupowanych z uboju gospodarczego.

§ 12. 1. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom: Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Rolnictwa, Przemysłu Lekkiego, Skupu i Zdrowia.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Minc

766

ZARZĄDZENIE Nr 90 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych.

Na podstawie § 4 uchwały nr 709 Prezydium Rządu z dnia 13 października 1951 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodo-

wych oraz praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów wyższych uczelni (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis ust. 1 § 15 zarządzenia nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 88 z późniejszymi zmianami) otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Praktykanci udający się na praktykę otrzymują wynagrodzenie z góry ze szkoły lub szkoły wyższej, jak następuje:

- 1) praktykanci średnich szkół zawodowych — wynagrodzenie ryczałtowe: za pierwszą praktykę po 399 zł za okres 4-tygodniowy, za drugą lub dalszą praktykę po 419 zł; praktykanci zatrudnieni przy pracach terenowych (elektryfikacja, radiofonizacja, prace melioracyjne, miernicze itp.) otrzymują dodatkowo wynagrodzenie dzienne w wysokości 3,60 zł;

- 2) praktykanci szkół wyższych — wynagrodzenie ryczałtowe: za odbycie praktyki po I roku studiów 419 zł miesięcznie, za odbycie praktyki po II i dalszych latach studiów po 439 zł miesięcznie, za odbywanie praktyk dyplomowych w stosunku miesięcznym 479 zł, przy czym praktykanci odbywający praktykę dyplomową, trwającą dłużej niż trzy miesiące, a mający rodziny, otrzymują dodatki rodzinne;
- 3) słuchacze kursów nauczycielskich otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 419 zł za okres 4-tygodniowy.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Cyrankiewicz

767

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I FINANSÓW

z dnia 10 lutego 1953 r.

w sprawie zatwierdzenia tymczasowych szczegółowych zasad organizacji i gospodarki finansowej spółdzielni mieszkaniowych zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczym.

Na podstawie § 27 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się uchwałę Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 24 grudnia 1951 r. w sprawie tymczasowych szczegółowych zasad organizacji

i gospodarki finansowej spółdzielni mieszkaniowych, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczym, w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: F. Baranowski
Minister Finansów: T. Dietrich

Załącznik do zarządzenia Ministrów
Gospodarki Komunalnej i Finansów
z dnia 10 lutego 1953 r. (poz. 767).

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO Z DNIA 24 GRUDNIA 1951 R. W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWEJ ORGANIZACJI FINANSOWEJ I SYSTEMU FINANSOWEGO SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWYCH, ZRZESZONYCH W CENTRALNYM ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZYM

Na podstawie § 27 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego na wniosek Biura Spółdzielni Mieszkaniowych Centralnego Związku Spółdzielczego uchwala następujące tymczasowe szczegółowe zasady organizacji i gospodarki finansowej spółdzielni mieszkaniowych, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczym:

I. Zakres mocy obowiązującej.

§ 1. Ustalono poniżej zasady organizacji i gospodarki finansowej dotyczą:

- a) spółdzielni mieszkaniowych,
- b) spółdzielni mieszkaniowo-budowlanych, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczym, zwanych dalej „spółdzielniami”.

II. Organizacja finansowa i ogólna.

§ 2. Nadrzędną komórką organizacyjną w ramach Centralnego Związku Spółdzielczego właściwą dla spół-

dzielni jest samodzielne Biuro Spółdzielni Mieszkaniowych, zwane dalej „Biurem”, powołane uchwałą Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 30 czerwca 1950 r. (Monitor Spółdzielczy Nr 11, poz. 79). Przedmiotem działalności Biura jest sprawowanie funkcji kierowania, koordynacji, nadzoru i fawizji w stosunku do podległych spółdzielni.

§ 3. Biuro utrzymywane jest w zasadzie z funduszu administracyjnego. Podstawą finansowania działalności Biura jest budżet wchodzący w skład budżetu Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 4. 1. Przedmiotem działalności spółdzielni jest wykonywanie zadań zawartych w statucie spółdzielni, a w szczególności:

- a) wnoszenie budynków, przeznaczonych dla zaspokojenia mieszkalnych potrzeb członków,
- b) nabywanie i dzierżawa nieruchomości przeznaczonych na cele mieszkaniowe,
- c) eksploatacja i remonty kapitalne budynków mieszkalnych znajdujących się w administracji lub użytkowaniu spółdzielni,
- d) prowadzenie i eksploatacja urządzeń ogólnogospodarczych, jak np. urządzenia centralne dla dostarczenia oświetlenia i ciepłej wody, dźwigi,